

Заторничкитѣ бѣха доволни отъ услугитѣ на Гурлето, а той дваждъ, че не бѣ даромъ изпълнена поржчка.

Всички знаеха, че е ергень и това имъ даваше поводъ да се закачатъ.

— Гурле бе, ти нѣма ли да се женишъ. — го подземе нѣкоя.

А той погледне, па току я тръсне :

— Че ако ме земешъ!

— Само че може ли въ затвора?

— Какъ да не може: за едната хубость!

Следъ шеги почватъ да си даватъ поржчкитѣ.

И когато той излезе, наставатъ други закачки, ехото на първитѣ.

— Марей, вземамъ го за мжжъ, — почваше първата. . .